

[Malchau.]

henstille til den højtærede Indenrigsminister, at man har Opmærksomheden henvendt paa, om dette Beløb ikke skulde være noget lille i Sammenligning med det Beløb, der tænkes anvendt til Tilskud efter Loven, saa at man eventuelt vil være villig til at stille Forslag om Forhøjelse af det Beløb, der kan bruges til Udlaan i dette Øjemed.

Da der efter Lovforslaget ogsaa skal kunne ydes Tilskud til Lejere, og da det jo i mange Tilfælde er Lejeren, der har overtaget Vedligeholdelsen af Lejligheden, er jeg tilfreds med den Bestemmelse, der er indsat i det andet høje Ting, hvorefter det Minimumsbeløb, Arbejdet skal andrage, for at der skal kunne ydes Tilskud, nemlig 200 Kr., er nedsat til 100 Kr., hvor det drejer sig om en Lejer, der skal have Tilskud til Istandsættelse af sin Lejlighed.

Jeg gaar ud fra som givet, at de Tilskud og Laan, der skal ydes til de Arbejder, Loven omfatter, skal ydes til Ejere af private Ejendomme og til Lejere i Privathuse, saaledes at forstaa, at Staten og Kommunerne, der jo ogsaa i høj Grad er Ejere af Beboelsesejendomme, ikke kommer ind under Lovens Bestemmelser. Jeg vil gerne bede den højtærede Indenrigsminister bekræfte, at denne min Opfattelse er rigtig.

Jeg skal i øvrigt, da Lovforslaget har gennemgaaet en saa grundig Behandling i det andet høje Ting, ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne deri, men kun sige, at mit Parti vil medvirke til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget, saaledes som det her foreligger.

Axel Christensen: Den Støtte i beskæftigelsesmessig Henseende, som dette Lovforslag giver Anvisning paa, kan jo komme til at betyde overordentlig meget i den kommende Tid. Der er ikke den mindste Tvivl om, at der tiltrænges Reparationsarbejder og forskellige Forbedringer i meget stor Udstrækning, jeg kunde fristes til at sige i langt større Udstrækning, end Midlerne efter denne Lov egentlig rækker til. Det vil derfor være en god Stimulans for Beskæftigelsen, at man sætter ind med Tilskud og Laan og derved gør det muligt baade at faa Arbejde i Gang og at forbedre Boligforholdene. Det er indlysende, at Foranstaltninger som Isolerings- og Tætningsarbejder er meget paarkrævede som Følge af, at man i alle Hjem er nødsaget til at spare paa Brændselet. Jeg finder derfor, at man her er inde paa det helt rigtige. Der er heller ingen Tvivl om, at den direkte

Beskæftigelse i Byggefagene, som denne Lov vil medføre, vil give sig Udslag i større Beskæftigelse i de Fag og Virksomheder, som fremstiller og omsætter de Materialer og Varer, der her vil blive Brug for. Derfor hilser mit Parti Forslaget med stor Tilfredshed.

Naar det foreslaas, at Kommunerne skal yde et Tilskud til disse Arbejder, er det ret naturligt, at man overlader til Kommunerne at træffe Afgørelse i de enkelte Tilfælde. Jeg haaber ikke, at man i Kommunerne vil finde dette Tilskud større, end at man overalt vil være villig over for dem, der ved Hjælp af Tilskud eller Laan vil sætte Arbejde i Gang, og yde dem den fornødne Bistand.

Hvad angaar Bestemmelsen om, at Reparationsarbejder paa saneringsmodne Bygninger ikke maa fremmes, vilde jeg tro, at man vil fortolke det saaledes, at man vil være villig til at fremme og støtte Reparationer, naar det drejer sig om midlertidige Forbedringer af gamle Boliger. Det skulde jo nødvendig være saaledes, at disse Ejendomme afskæres helt fra at komme ind under Loven. Det vilde i mange Tilfælde være uretfærdigt, ikke mindst over for de Mennesker, som nu engang er henvist til at bo i disse Ejendomme. Men naar Kontrollen er lagt i Kommunalbestyrelsernes Hænder, vil jeg tro, at det bliver varetaget paa en god og tilfredsstillende Maade, og at man ikke mindst paa dette Omraade vil skønne fornuftigt over, hvad der er midlertidige Foranstaltninger, som ikke hindrer den Sanering, der i visse Kvarterer i høj Grad tiltrænges.

Denne Lov appellerer i høj Grad til det private Initiativ, men den berører ogsaa et andet Forhold, nemlig Ejerens Vedligeholdelsespligt over for Lejerne. Vi er selvfølgelig alle klar over, at Priserne paa Reparationsarbejde i Ejendomme for Tiden er høje og højere, end man maatte forudse, da adskillige Lejligheder blev udlejet og de paagældende Kontraktbestemmelser blev fastlagt. Loven kombinerer et vist Hensyn til saavel Ejere som Lejer med Udsigten til at skaffe tiltrængt Beskæftigelse for vore Bygningshaandværkere, men der gør sig et vist Forhold gældende, og det er det, at man lader det offentlige betale en Del af de paagældende Foranstaltninger; men da Arbejdet jo gerne skal gøres, maa vi haabe, at Initiativet fra Husejernes Side vil være stort nok til at faa den tilsigtede Virkning.

Jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at sige, at Loven opruller et andet Perspektiv, nemlig at Vedligeholdelsen i